

BOG

SOMMERHUS (/BOEGER/SOMMERHUS)

Af Amalie Laulund Trudsø (/forfattere/amalie-laulund-trudso) (2016)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

BASIS%3A52208491&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/sommerhus) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/sommerhus&title=Sommerhus)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/sommerhus&status=Sommerhus+http://litteratursiden.dk/boeger/sommerhus)

u=http://litteratursiden.dk/boeger/sommerhus&title=Sommerhus) url=http://litteratursiden.dk/boeger/sommerhus&status=Sommerhus+http://litteratursiden.dk/boeger/sommerhus

Ferieminder set med en piges øjne. Hun og hendes familie kommer hvert år til samme sommerhus, hvor der opstår et magisk ferieland med årelange ferievenskaber, som bogen følger, indtil pigen når puberteten. Med faktaafsnit om Sejerøbugten.

TAGS: BARNDOM (/TAXONOMY/TERM/834)

FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968)

FERIE (/TAXONOMY/TERM/3070)

VENSKAB (/TAXONOMY/TERM/11167)

ANMELDELSE

30 mar.16

(/users/maria-guldager-rasmussen)

Af Maria Guldager Rasmussen (/users/maria-guldager-rasmussen)
Skribent

En vidunderlig og virkelig velskrevet bog om de evigt lange somre i sommerhus og i familiens skød. 'Sommerhus' er en af de smukkeste barndomsskildringer, jeg nogensinde har læst.

Forventningens glæde bør aldrig underkendes, og siden 2012, hvor Amalie Laulund Trudsø debuterede med den lille og meget vellykkede 'Koordinater', har jeg glædet mig vildt til at se, hvad der næste gang ville flyde fra den unge dames pen. Stor var derfor min iver, da jeg konstaterede, at 2016 skulle blive året, hvor Trudsø barslede med sin "svære toer". Hvorvidt fødslen var svær, skal jeg ikke kunne udtale mig om, men der er kommet et underskønt værk ud af anstrengelserne, og om dét udtaler jeg mig hellere end gerne!

'Sommerhus' er først og fremmest en af de smukkeste barndomsbeskrivelser, jeg nogensinde har læst. Jeg har det ofte sådan med litterære barndomme, at de hurtigt bliver sådan lidt kvalmende: Tit er det både hårdt og frygtelig synd at

være barn i en bog, og man kan næsten skamme sig over at være voksen, når perspektivet sænkes til børnehøjde, og de voksnes urimeligheder stilles til skue.

Dén fælde er Trudsø ikke faldet i. Når hun, der har bibeholdt sin nærværende og næsten poetiske tone fra "Koordinater", fortæller om sine barndoms somre i familiens sommerhus ved Sejerøbugten, kan man som læser både mærke varmen fra bålet, sandet mellem tæerne og de knirkende trappetrin op til soveværelset på husets øvre etage. Og alle disse sansninger føles fuldkommen, som da man selv var barn, og der er ikke andre tristheder at sige om den ting, end at man selv kan blive lidt forstemt over, at den tid nu er forbi – også for ens eget vedkommende.

Fortællerstemmen er en pige, der, som somrene og vintrene går, udvikler sig, som man nu gør. Hun besidder en stor kærlighed til såvel sommerhuset som til landskabet, sin egen og de andre familier, som bebor de omkringliggende sommerhuse. Og der er meget på spil, når venskaber skal (gen)etableres år for år. Venskaber, som kun hører ferier til, er skrøbelige størrelser, og det, der senere i livet ligner mindre kurrer på sarte tråde, kan i barnets verden være af uoverstigelig stor betydning. Dét faktum (og mange andre) skildrer Trudsø på så fin en facon, at jeg tænker, hun må have været et meget opvakt og følelsesmæssigt vågent barn.

Tiden går, som tid har for vane, og pigebarnet bliver med tiden så stor og så gammel, at en mærkbar ændring trænger sig ind på hende – både fysisk og mentalt. Også dén side af barndommen, får Trudsø skildret så fint, som når hun for eksempel en dag mister retten til at være nogen på offentlige steder, eller når hun pludselig mærker en stor trang til at være og opleve ting alene: "Normalt ville jeg været spænet op i huset for at hente mine forældre, jeg ville være ivrig efter, at de skulle opleve det samme som mig, men jeg bliver siddende..." Et barn bliver langsomt til et ungt menneske – det er både meget simpelt og meget komplekst.

Denne bog kan ikke anbefales nok!

Oprindeligt skrevet af Maria Guldager Rasmussen, Litteratursiden.

BOGDETALJER

Andre bøger af Amalie Laulund Trudsø

